څه لیکل یا لیک پوهه

د

Ketabton.com

اروانباد استاد ګل پاچا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

سر لیك:	مخ:
دعا	۱ـ۲
رحم وکړه	۲ـ۳
سودا ګره!	۳
خلک وپیژنئ!	۴ـ۵
دکوم ځای دی؟	۵
کوم یو ښه دی؟	۶
وښیه څوک دی؟	۶
رشوت خوره! ته راپه یادشوې	۷
سیاست	۷
خلک څه وایي؟	۷-۸
څوک وایي؟؟	۸
څه وکړو؟؟	۹ـ۱۰
وویریږئ اومه ویریږئ!	۱۰ـ۱۱

سر لیك:	مخ:
استاذویل!	۱۱ـ۱۳
عجیب انسان	۱۳
خان لالا	۱۳ـ۱۴
رشوتونه	۱۴ـ۱۵
دمتملقینو منطق	۱۵
د ښځو ډار	۱۵
مور په هرچاپسې نه ځو	۱۵
په خروکښې هم الفت شته	۱۶
درجب خان دعوتنامه	۱۶
نتیجه یعنې څه؟	۱۶-۱۷
انسان یعنې څه	۱۷-۱۸
خوشحالي اوغم	۱۸ـ۱۹
آرزو	۲۰ـ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

دعا

دټول جهان واکداره! ته هر څه لرې او هرڅه کولی شې د هرچا امید تاته کیږي او هر څوک هرڅه له تاغواړي، ستا خزانې اوکار خانې ډکې دي، ستا په باغونوکښې دشودو، شرابو اوعسلو ويالې بهيږي.

ستابخششونه اوانعامونه بې پايانه دي، ستا د رحمت نور په ځمکو او اسمانو کښې نه ځائيږي.

فقيران اومسکينان درنه د ډوډۍ سوا ل کوي.

ماړه او بډايان درنه اشتها او د هضمولو قوت غواړي.

څوک درنه په زاريو او دعاګانو اولادونه غواړي ځنې وايې چې ما ل او دولت راکړه!

يو وايې جنت مې په کار دی بل وايې له د وزخه امان اوپناه غواړم.

څوک د حورو شوقمن دی او د چا غلمانو ته نيم زړه نشته.

مرتبې او لوړې درجې له تاسره دي، کاميابي اوموفقيت ستاپه توفيق حاصليږي.
دين او دنيا ستا په لاس کښې دي، راحت او زحمت، عزت او ذلت ستا له خواانسان ته رسي.
بهار او خزان ته راولې، مرګ او ژوند ستا په اختيار کښې دي.
هرڅه ته کوې او هرڅه له تاغوښتل کيږي.
ددې جهان او د هغه جهان اجرونه، خيرونه، خوندونه او خوشحالي خلکو ته ته ورکوې.
زه پوهيږم چې تاسره هرڅه شته.
مګر زه هر څه نه غواړم.
زما دعا او د زاهدانو دعا، زما ارزو او دپاد شاهانو ارزو يو راز نه ده.

زما سوا ل دبډايانو اومسکينانو له سوا ل ډير فر ق لري.

زه نه وايم چې ځمکې او پيسې راکړه.

نه غواړم چې عزت مې ډيرلوړ او رتبه مې لوړه شي.

موټرونه اواسونه مې نه دي په کار.

قصرونه او عمارتونه نورو ته ورکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټې او باغونه هغه چاته وبخښه چې په خاورو نه مړېږي.

په بانکونوکښې دسوداګروپيسې زياتې کړه.

دبزرګۍ اعتبارمه راکوه! ځکه چې ستا په اطاعت اوعبادت له خلکو نه اجراو عزت غوښتل راته ښه نه ښکاره کيږي.

زه له دې ټولو نه تيريم او نور څه غواړم.

زه هغه څه غواړم چې ته يې هم غواړې او په طلب کښې يې يې.

هو! زه ستا له رضانه خلاف څه نه غواړم.

زه وايم په جهان کښې د ظلم بيرغ نسکور کړه.

حق او عدالت ته قوت ورکړه!

په زړونوکښې رحم او د خير مينه واچوه!

په دماغونوکښې د حق نوراو د حقيقت رڼا پيداکړه!

ته کولی شې چې د ظلم قوت په ورو ورو کاڼو ميده ميده او ذرې ذرې کړې يا د هوا په مياشو ظالمان تباه کړې.

مګر موږ د اتوم په بمونو هم داکار نشوکولی.

رحم وکړه

دتورې کيږدۍ او د ډيرو رمو خاونده!
په دې سره او تکنده غرمه کښې.
په دې وچه بيديا اوسپيره صحراکښې چې يخې او به يخ سيورئ، توده ډوډۍ، شودې او مستې، کوچ او پيروي،
کورت او غوړي، پوخې او ښيرونه هر څه له تاسره دي.
په خوارانو او بې وزلو رحم وکړه!
له مسافرو او لارويو نه خپل خوږونکې سپې ايسار کړه!
هرڅوک چې راځي اوستا د کيږدۍ ترسيوري لاندې کيږي هغه له خپلو سپيونه ساته او قدريې کوه!
اى د خوږو سپيو خاونده!
ستاد سپيو تاوان له تارسيږي او د دوئ په ضرر باندې ته نيولی يې.
سپي او نفس دواړه يوشان دي او هرشي ته خوله اچوي.
ته خپل سپی ونيسه او په موږ رحم وکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته په خپلو سپيو دا ګمان مه کوه چې دوئ به هروخت ستا دښمنو او غليمانو ته غاپي.
دوئ ډير ځله داسمان ستورو اوسپوږمۍ ته هم غاپي او ستا په ملګرو او اشنايانو هم بلوسي اوغوټې وهي.
آه_ هيڅوک زما نارې نه اوري.
دخپلوسپيو حملې هم نهويني.
دوئ ولې څه نه اوري؟
ولې څه نه ويني؟
ولې په چارحم نه کوي؟
پردي خوبه نه وي؟ کيږدۍ خو د پښتنو معلوميږي.

سودا ګره!

هرڅه چې خرڅوې هغه خرڅ کړه مګر خپل دين او ايمان مه خرڅوه!
هرڅه چې خورې هغه وخوره!مګر سودمه خوره! اوپنځه ګوتې په خوله مه منډه. هرڅه چې اخلې هغه واخله مګرد خوار وغريب ازار مه اخله!
له هر ځايه چې هر څه راوړې رايې وړه! مګر ګوره! چې بې انصافي او بير حمي درسره رانوړې.
په اسونو او موټرو سوريږه! خو د چاپه اوږومه سپريږه!
له ښاره اوزه خوله نرخه اوله چتې مه اوزه !
لوی لوی کورونه د ځان لپاره جوړ کړه ! خو دخپل واورې دبل په بام مه غورځوه!
پټې ډيرپيداکړه مګر خپل پېټی مه درنوه! او ځانته اغزي مه کړه.
دځان غم دې وخوړاوس د نوروغم هم وخوره!
لوړې بنګلې دې پيداکړې لوړ همت هم پيداکړه!
خلک وايي په ډيروليونی خوښ دی ته هم په لږه ګټه قانع شه او ليونی کيږه مه !
بډايانو وپيژندلې مګر خوار اوغريب دې نه پيژني.
راشه! دوئ ته هم ځان وښيه ددوئ په غم کښې شرکت وکړه!
په دې شرکت کښې که هرڅومره سهمونه ولرې هغه هيڅکله نه ضايع کيږي او ګټه يې يوپه لسه بلکه بې حسابه ده مګر دا سود نا روا نه دی روادی، بې انصافي نه ده انصاف دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك وپيژنئ!

هغه څوک چې دمملکت کارونه يې په لاس کښې دي او د واک و اختيار خاوندان بلل کيږي يا په وطن کښې تاثير اونفوذ لري پوره وپيژنئ!

هغه کسان چې زموږ لپاره خدمت کوي يا زموږ په سرتجارت کوي بايد وپيژنو او ښه يې وپيژنو.

پيژندل دانه دي چې فلانکی رئيس يا وزير دی، هغه بل په ملک او وطن کښې ډير عزت او اعتبار لري، ددې بل ما ل او دولت ډير دی، يا په لوړو ځايوکښې په ښه نظرليدل کيږي.

دا راز پيژندل زه نه وايم زما مقصد انسان شناسي او دسړو پيژندل دي نه د چوکيواو نومونو پيژندنه.

موږ بايد ترهرڅه د مخه سړي وپيژنو او دامعرفت په صحيح ډول حاصل کړو.

ددې معرفت لپاره ډيرې پخې سترګې اوصايب نظرپه کار دی.

دانسان جو هر او ذاتي قيمت معلومول دجواهرو له پيژندلو يو په څوګران اومهم کاردی.

انسان په ډيرو پردو او ډيرو رنګونوکښې پټ دی او غير له دغو جامونه ده نور کالي هم زښت ډيراغوستي دي او ډير لباسي مخلوق دی.

دی په هرځای کښې بيله جلوه لري، دمنبر په سر يو راز اوپه خلوت کښې بل راز دی.

په بازارکښې انګورنه خوري په کورکښې بوتلونه په سراړوي او په دوايرو کښې د خلکوويني څښي.

موږ بايد دهر چامعنئ اوحقيقت ته وګورو او په لباسونو، نومونو، رنګونو و نه غوليږو، که تاسې زما منئ د چا قصرونو، منصبونو ته مه ګورئ بلکې کار، فکر، ارادې عمل او ارزوګانوته يې وګورئ!

تاسو بايد په سړويسې وګرزئ! اوسړي ولټوئ!

هغه کسان چې دمملکت بهبود او سعادت غواړي او د اجتماعي دردد احساس خاوندان دي هغه وپيژنئ او په محبت ورته وګورئ!

اوس هغه وخت تيرشو چې يوسړی به دمعاش او رتبې، عزت او اعتبار له مخې پيژندل کيده او بيا به د قوت او اقتدار له خوا ورته خلکووکتل.

دې عصر هغه باداران او اغاګان له اعتباره وغورځو ل او دوطن خدمتکارانو ته په قدر اواحترام ګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې وخت انسان په انسان کښې معنويت او فضليت لټوي.
په دې وخت کښې هماغه سړی ښاغلی او منلی دی چې وطن او مملکت ته يې خير او نفع رسيږي. او س هغه وختونه لاړل چې خلکو به جاه و جلال يا د ريا او تذوير په طلسم کښې ځانونه پټ کړل او چا به يې کار او عمل ته نه کتل.
ددې زمانې ائينه بل راز ده اوعلاوه دلباس او جامو په صفايي او خيرنتوب، دانسان معنوي توروالی اوسپينوالی هم سړي ته ښيي.
تاسې ښه ځيرشئ! دغه لوی خلک او درتبو او مقامونو خاوندان ټول په رښتيا لوی نه دي، اونه ټول واړه خلک حقيقتاً واړه او کوچني دي.
اوس موږ پوهيدلی شو چې په مشرانو کښې کشران اوپه کشرانوکښې مشرا ن شته.
له لرې اوله ورايه خلکو ته مه ګورئ او محض امريت اوماموريت په نظرکښې مه نيسئ! دوطن اومملکت صادق خدمتګاران له دروغجنو او مظاهره کوونکو نه بېل کړئ او خلک وپيژنئ!

دکوم ځای دی؟

يوکوريې دلته دی بل په کابل کښې، بل په يو بل ځای کښې.
څه ځمکه په کوهدامان کښې لري، څه په بغلان کښې څه په يوبل ځای کښې.
نغدې روپۍ يې په رشوتو نو دلته پيداکړی مګر ګټه ورباندې نور بانکونه کوي په يوبل ځای کښې .
ته ووايه چې دا دکوم ځای دی؟
مينه يې له دې خلکو سره نشته او د نوروملکونو خلک ورته ډيرګران دي.
ددې وطن له شعر او موسيقۍ نه خوند نه اخلي او د خارجي موزيک په صفت مړيږي نه. موږ ته په نغوت او نفرت ګوري او دپرديو مستخدمينو په مقابل کښې ډېره تواضع کوي. ته ووايه چې دادکوم ځای دی؟
دی د هيڅ ځای نه دی ځکه چې هرځای دده دی اوسړی ورته هر ځائې، ويلی شې.
هو! دا هغه مرغان دي چې څلور فصلونه په څلور ممکلتونو کښې تيروې او وطن نه لري، وطن نه پيژني، ديوه وطن په هواکښې نه الوزي او دوطن سړې او تو دې نشي تيرولی. دا هغه عياشان دي چې بې له عيش او راحت نه نورڅه نه پيژني او له وطن سره هيڅ مينه او علاقه نه لري.
موږ هغه کسان ددې وطن بللی شو چې دوطن په کاڼو او بوټو سر ورکوي او په سختو ورځو کښې دوطن په کاريږي که څه هم پوله او پټی نه لري او په زړوکو ډلو او جونګړوکښې اوسي.
هو! زما په عقيده دا وطن د هغه چا نه دی چې د ډيرو ځمکوقبالې يې اخستي دي بلکه د هغه چا دی چې د وطن مينه يې په زړه کښې ده او له وطن سره علاقه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم يو ښه دی؟

يو دی چې په خبرو ډېرښه پوهيږي د هر مطلب لپاره ډېرښه پيرايه او ښه دلايل پيدا کولی شي، د خپل منطق په زور هرڅوک تيرباسی او له ډېره عقله ويښته چيځ.
ساحر نه دی مګر يوشی په بل راز ښودلی شي او د خلکو په اذهانو او نظرونو هر راز لوبې کوي.
عملاً هيڅ نه کوي مګر په خوله هر څه کوي او هرکار ځانته منسوبوي.
بل هغه دی چې ډيرې خبرې او مبالغې نشي کولی، د ځان ښودلو او ځان ستايلو اقتدار نه لري په هره خبره کښې لکه د شړومبو مچ نه لويږي، دهرچا توجه ځانته نشي جلبولی په مجلسونو کښې په وچ زور ځانته دخبرو موقع نه پيداکوي اوپه پټه خوله کار کوي په دماغ کښې يې ښه ښه فکرونه او په زړه کښې يې د وطن اوقام مينه ډيره ده مګر په خوله څه نه وايی او خپل صفتونه نشي کولی.
ته ووايه! چې کوم يوښه دی؟
زه خو وايم چې دی ښه دی مګر د هغه قدرکيږي او دده نه کيږي.
هغه پيژنو اودانه، د هغه ساحرانه کلمات راباندې اثرکوي او دده صفايې او معنوي فضليت رانه پټ دی.
هو! موږ په خبرو غوليږو او حقايق نشوليدلی.
موږ بايد دانقيصه رفع کړو او خپل احساس او ادراک علاج وکړو.
موږ په غوږو اورو او په سترګو څه نه وينو ځکه کارونه خراب او خبرې ښې دي.

وښيه څوک دی؟

اصلي نوم يې نشم اخستلی مګر رسمي نوم يې مامور صاحب دی.
په کارنه پوهيږي مګر په خوشامدو او چاپلوسۍ ډيرښه پوهيږي.
دلويو او معتبرينو په مخ کښې د حاضر باش او خانه سامان کار کوي مګر د خورانو او غريبانو سلا م هم نه اخلي.
سواد نه لري، مکتب يې نه دی لوستی، مدرسه يې نه ده ليدلی، اخبار اوکتاب نشي لوستلی مګر ماموريت کولی او ساتلی شي.
په درباري اوضاعو کښې دټولو استاذ دی مګر انسانيت اوسړيتوب يې هيڅ نه ده زده، مکتوب نشي لوستلی مګر شطرنج کولی شي.
لياقت نه لري مګر ډوډۍ لري.
دخدای طاعت ته يې ملاماته ده مګر دامرانو په اطاعت کښې اول نمبراخلي.
دنيا يې ډيره ده مګر همت يې کم دی.
تنخوايې لږه ده او جايداد يې ډير دی.
مسافر او فقير ته يوه سوې مړۍ نه ورکوي مګر مېلمنوته هره شپه چرګان حلالوي.
غل نه دی مګر له غلوسره نيمه برخه لري. ساحر نه دی مګر په يو څوخبرولوی لوی خلک ړانده او کاڼه کړي.
وښيه! څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشوت خوره! ته راپه یادشوې

چاوویل: ټندیري مګر مړیري نه، ماته سمد لاسه ته راپه یاد شوې.
بل وویل: ګېډه خوېې مړه ده مګر سترګې یې وږي دي، بیا ته راپه یاد شوې.
یوه وویل: قصاب نه دی مګر ډیرخلک یې بې تیغه حلال کړي دي، دلته هم ته راپه یادشوې.
هغه بل وویل: منګولې او پنجې یې دلیوانو نه دي او خونخواردی د ا ځل هم ته راپه یاد شوې.
بې ګناه خلک مې په زندان کښې ولیدل، ته راپه یاد شوې.
هغه ورځ چا پوښتنه وکړه چې په غلو زهیر، دمجرمینو طرفدار، دمظلومانو دښمن، د ناحقې ملکری، د قاتلانو حامي خوک دی؟
ماته ته راپه یاد شوې.

سیاست

وایه یوڅه کوه بل څه.
له بل نه پوښتنه کوه! پخپله هیڅ مه وایه!
په شپه کښې د لمر وړانګې ښیه! په ورځ کښې دتورتم ښیې.
که خبروې ځان نا خبره کړه! که خبرنه وې د با خبرۍ مظاهره کوه!
شکره لکه مرچ خوره. مرچ لکه شکره.

خلك څه وايي؟

یو وایي په دوایروکښې بې پیسو د چاکارنه کیږي، بل وایي دخان اوملک رسوخ او اعتبار ورځ په ورځ زیاتیږي او ضعیفانوته پنجې تیرې کیږي.
خوک وایي دلته نوی نهضت او فعالیت نشته، ځینې وایي صحیح اشخاص او دفکر خاوندان نشته.
شاعر وایي: نشاط او طراوت، ذوق او سرور، احساسات او جذبات نشته.
ملا وایي: دجلال آباد په نوي ښارکښې مسجد او د اذان غږ نشته.
رجب خان وایي: د جلال آباد نوی ښار جوړنشو او زوړ ښارېه لوی لاس وران شو.
دنوي ښار نقشه لکه دسیدجما ل الدین قبر، یاد قرغې بند هیڅ نه جوړیږي او هیڅوک نشي پوهیدلی چې دښار مخه کومې خواته ده او ځنګه یا کله جوړیږي.
حمیدوایي:

چــې دي نکړېــه نیکیــو ننــګ ونــام لــوړ   پــه دوه چومــه دې د ختومشــه بــام لــوړ

بل ځای وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ریــا پــه حــق پرســتو پــورې خانــدي   پــه هــردم دبــرهمن بــت پرســتي

یونس وايي:

بنــدګي چـــې د ریـــا کـــوي یونســـه!   دهغــه ږیــره خیشــته ده نــايي غــواړي

ښه لباس کـې څـه دخدای بنـدګي نشـي؟   چـې جامـه دې د ریـا واغـو سـته برګـه

علیخان وايي:

ژوبــل زړه بــه دې روغ نکــړي علیخانــه!   پسـې مـه ځـه جراحـان دي طبیـب نشـته

دبغــل پــه کتــاب څــه شـــیعلم بویــه   هرصــحاف پــه ملایــانو حســاب نــه دی

پیرمحمد وايي:

داد فریــاد مـــې ترفلکـــه نـــه رســـیږي   دېتنـګ پـه دود وریتبـرم خمـوش ځکـه

شیدا وايي:

چـــې لیـــده پکـــې اثـــر د الـــم نشـــي   څـه حاصـل لکـه شـبنم لـه چشـم تـره

څوك وايي؟؟

څوک وايي چې کوږ بار ترمزله نه رسیږي او د دروغو مز ل لنډ دی.
د دروغو مزل خو تراخرته پورې دی اوکاږه بارونه ترهماغه وخته مزله ته رسیږي.
څوک وايي چې بد ګرزي بد پرزي.
که دا خبره رښتیا وای اوس خو به یوسړی روغ نه و پاته.
څوک وايي چې د دروغجن مخ توردی. ماخو ډیر دروغجن ولیدل چې مخونه یې تک سپین دي.
څوک وايي چې دشیطانانو دې کور وران شي.
څوک وايي چې دغله په غره کښې ځای نشته.
رادې شي ودې ګوري چې ښارونه بازارونه ترې نه دي ډک؟
څوک وايي چې غل نه یې له پاچا مه ډاریږه!
ایا دناحقې له شاهدانو نه ویره نه ده په کار؟
څوک وايي چې په تشو خبروکار نه کیږي؟ دلته خو په خبرو هرڅه کیږي او بې خبرو هیڅ نه کیږي.
څوک وايي چې د غله په ږیره خلي وي ډیر غله شته چې بیخې ږیره نه لري.
څوك وايي چې ډیر وايي لږ ترې خیږي، ما خو ولیدل چې هیڅ ترې نه خیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وکړو؟؟

موږ ډیر کارونه لرو او زموږ وظایف ډیر سنګین دي.
هرڅه چې کوو هیڅ نه کیږي او هیڅ نشوکولی.
داولې؟
داځکه چې: کار په سړیوکیږي او موږ ډیر دکار سړي نه لرو.
څوک چې لږ غوندې سم اوصحیح کارکولی شي خلک یې نه خوښوي او ناکامه کوي یې.
هغه چې د خلکو خوښ وي هغه بې دخلکو له مراعاتونو نورهیڅ نه کوي او دخلکو د خوشحالۍ د پاره هر څه کوي.
دڅنګه خلکو مراعات او خوشحالي؟
دهغو خلکو چې پخپل خیروشرهیڅ نه پوهیږي.
ژرنده او جمایت نه پیژني.
لکه ګډې او اوزې په قصاب او شپون پسې یو راز منډې وهي.
دوه ملکان یې یو د بل سیوری په ډانګو نو وهي.
ددوه خانانو خوسي یې یو ځای نه څري.
ددوه پیرانو مریدان یې یوله بل سره د خدای لپاره دښمنې کوي.
دوه ملایان یې یو په بل پسې مونځ نه کوي.
دوه تربرونه یو په بل پسې نه ځي.
اجتماعي شعور او احساس په کښې نشته.
له حق اوحقیقت، انصاف او عدالت سره مینه نه لري.
نبه نو موږ څه وکړو؟
موږباید یو څو تنه د کارسړي پیداکړو.
چې هم کاروکړي، هم په کار پوه وي، هم دکار کولو صحیح طریقه ورمعلومه وي.
ځینې کسان وایې په یوڅو ګلانو نه پسرلی کیږي، په یو ه مملکت کښې څوتنه هیڅ نشي کولی، څوتنه به کوم ځا ی ته ورسیږي، ترڅوتو ل نبه نه شي کارونه نه نبه کیږي.
په دغسې خبرو ساده ګان ډیر ژرغولیږي او هغه کسان چې انسان ته یوازې د جسمانیت له خوانه ګوري بلکې تدبیر، فکر او د ادراک قوت ته ګوري هغه پوهیږي چې یو سم او صحیح انسان د یوې سمې او صحیح نقشې او صحیح پروګرام په طرح کولویه دنیاکښې لوی لوی کارونه کوي او ډیر خلک په سمه لاره د عالي مقصد په لورې روانولی او بیولی شي.
ددغه شان څو تنو سړو له لاسه ډیر ډیر کارونه کیږي او دغسې اشخاص هرځای ته رسیدلی شي.
په دغسې یو ګل باندې سل پسرلیه جوړیږي مګر په څو پسرلیوکښې موږ دغه شان څوګلونه نشو پیداکولی ځکه چې نه یې شو پیژندلی.
زه دا نه وایم چې نشته یاپه دې خاوروکښې استعداد محوه شوی دی ، بلکې وایم چې باید په دغسې سړو پسې وګرزو او د وطن غرونه، کلي او کورو نه وریسې ولټوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور نه يو خبرچې زموږ په غرونوكښې څه راز ګنجونه ترخاورو لاندې پټ پراته دي؟ په دې و چه او سپيه بيديا كښې كوم ځای دحيات اوبه ترځمكې لاندې غلې شويدي؟ په دغو خوارو او زړو جاموكښې څه راز انسانان پيداكيږي؟
په دغو خلكوكښې چه زموږ نظر اوتوجه نه جلبوي څه فكرونه او څه ارزوګانې موجو دې دي. كه موږ په دې پوه شوچې:

ديوسـف څيـرو جاموكښـې څـه ګنـاده   ښه لباس كښې چې ګناه كړي زليخاده

راځئ، څيرې كړو داسې جامې رګينې   يكـې وګـورو څيـرې ډيـرې ننګينــې

نو هله به داشخاصو حقيقت او ماهيت ته ورسيږو او زموږ انتخاب به دلباس او څو خوږو خبرو له مخې نه وي بلكې دمعنى او حقيقي هويت له حيثه به وي.
موږ بايد هرچاته په ځير ځير وګورو او په خلكوكښې سترګې وغړو.
سترګې غړول ياكتل دانه دي لكه چې اوس هم ځينې دجاه وجلال خاوندان نورو ته په حقارت ګوري.
ډير خلك شته چه د چا تر ړيرې لاندې يې كلونه تير كړي مګر ليدلی يې ندی.
ډيرخلک وايي او زه هم وايم چې دکارسړی نشته ځكه كارو نه خراب دي.
داخبره له لويونه نيولی، تروروپورې هريوکوي مګر سوا ل دادی چې چيرته؟ او په كوم ځاې كښې؟ په يوه كورنۍ او يو ښاركښې نشته؟ كه په وطن او هيوادكښې. كه چيرې دكلي او كورخبره وي نوكله كله خو په يوه كاله كښې د څښلو اوبه هم نه وي مګر په بل ځای كښې سيند بهيږي او په ځينو كورونو كښې ويالې روانې وي.
كه په وطن و مملكت كښې يې لټوو نو په ګوشته كښې هم ځوانان شته او لعل پوره خو په ميږو پوره ده.

وويريږئ اومه ويريږئ!

كه په زړه كښې فساد او خيانت نه لرئ! كه صحيح نيت اوښې ارزوګانې درسره وي، كه د حق او حقيقت په قوت عقيده لرئ.

له حق وبلو او حقيقت ښكاره كولو مه ويريږئ او په حقاني جرئت نا حقه ظلمونه او داو هامو بوتان مات كړئ!

په هرځاې او هر چاكښې چې خيانتونه او فسادونه، ظلمونه اوبد كارونه، ريا او تزوير، بې كفايتي او نالايقي وينئ ورسره جهاد وكړئ او په هر مورد كښې خپل صحيح او انتقادي نظريات ښكاره كړئ!

له هيچا مه ويريږئ او هيڅكله سترګې مه پټوئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خپل شخصي اونفسي اغراضو لپاره کار کوئ!

که د وطن اومملکت په نامه خلک غولوئ!

که په زړه کښې ټکي او برګي لرئ!

نو ددې عصر له بصيرت نه وويريږئ اويوه شئ چې کاږه بارونه ترمزله نه رسيږي او بې اساسه عمارتونه ډير ژرنړيږي.

که يو آمر په تاسې باندې سترګې سرې کړي او له قانون اوعدالت نه خلاف امرونه کوي، که يو خان اوملک په خپل زور او قوت تاسې نه بيځايه لحاظونه او مراعاتانونه غواړي که څوک لوړو مقاماتو ته لاره لري او په تاسې د سفارش خطونه راوړي مه ويريږئ او په حق ټينګ ودريږئ.

که تاسې خيانت ته اقدام کوئ يا دنفس دشيطان لپاره حق باطلوئ که هر څومره موافقتونه درسره وي او قوي لاسونه درسره شريک وي، که ټول عمرمويوه اوبل ته تملقونه کړی وي نو د سبا ورځې له باز خواست نه وويريږئ!

هو! د مظلومانو او بې وزلو له فرياد نه وويريږئ!

هغه کسان چې تاسې خپلو معايبوته ملتفت کوي اوستاسې نقايص دربنيي له هغوئ نه مه ويريږئ! مګرله هغو متملقينو نه وډارشئ چې ستاسې خيانت ستايي اوستاسې په سترګو پردې غوړوي.

چاچې په مملکتي دوايرو کښې لکه دشرکتو امران يوازې په پيسو کومه رتبه پيداکړيده يا يې په خوشامدو او تملقو نو ځان يوه حدته رسولی وي او وظيفه نه پيژني بلکې اشخاص او درباريان پيژني، هغه بايدله خپل آينده سر نوشت څخه وويريږي.

هغه کسان چې خدای پيژني او له وطن او ملت سره علاقمند وي دمملکت له تخت وتاج او له خپل اولوالامر او پادشاه سره رښتيانی مينه او علاقه لري د حق او عدالت له مقتضا سره سم د خدای دپاره کارکوي نو :

(لاخوف عليهم ولا هم يحزنون).

استاذ ويل!

استاذ موږ ته درس راکاوه او موږ يې ډيرښه پوه کولو.

دده په تعليمونو، اجتماعي شعور او احساس ډير قوی کيده او په مغزو کښې بيداري پيداکيدله ده موږ ته د حساب او محاسبې اصول هم ښودل او ويل يې تاسو بايد هر وخت له ځانه سره حساب وکړئ او حسابي خلک اوسئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ بې د حساب په درس کښې مور ته ويل:

که يو عدد له بل عدد سره داسې يو ځای کړو چې يو پاس او بل لاندې وي لکه ۲ نو خلور(٤) ترېنه جوړيږي او ديوه وجود په بل کښې محوه کيږي او استقلال يې ورکيږي.

مګر که دواړه خنګ په خنګ يو ځای کړو لکه (۲۲) نو دوه ويشت ورځنې جوړيږي او دوه شل کيږي د دواړو عددونو شکلونه اوصورتونه هم په خپل حا ل پاته کيږي.

ځکه چې په دې صورت کښې دملګرتيا، اتفاق او ورورولۍ راز پټ دی او په هغه بل صورت کښې تفوق تسلط او محوه کول مضمر دی.

ده ويل که داتفاق او ملګرتيا په صورت يوتن په ځان پسې بل روان کړی شي نوقدر او مقدار يې ډير زياتيږي او مرتبه يې لوړيږي.

(يعنی له احادو نه عشراتو، ماتو او الوفو..... ته خبره رسيږي). که يو د بل په اوږو سپريږياو بل د بل په اوږو نو که ينځه تنه وي يعني ينځه الفونه يود بل په سر د پاسه کيږدو هماغه پنځه ورځنې جوړيږي اوشکل وصورت يې هم محوه کيږي زموږ استاذ موږ ته په حساب او رياضي کښې هم داجتماعياتو او سياسياتو دفلسفې درسونه راکول او مونږ يې پوه کولو چې بايد يو له بل سره داسې يو ځای شو چې دتنازع.....په ميدان کښې خنګ په خنګ ودريږو او خوک د چاپه سرباندې پښې کښيږدي، يو د بل استقلال سلب نه کړي دلاندې کولو او محوه کولو غرض په کښې نه وي بلکې يو د بل درجه او مرتبه لوړه کړي.

ده ويل: موږ به يو مخکې کوو او مشرکوو به يې مګريو د بل په سر نه سوريږو او د بل دټيټولو چم به نه کوو.

زموږ استاد دا هم ويل:

که مونږ دوه مساوي عدونه لکه(۱-۱) (۲_ ۲) (۳ _۳) هريو له بل نه وړاندې وروسته کړو نتيجه يې يوه ده مګر په دوه متفاوتو عدونوکښې تقديم و تا خير ډير فاحش فرق راولي اوپه مقدار کښې ډير تفاوت راځي.

که موږ يو او نه يوځای کوو او داسې يې ليکو (۱۹) نولس کيږي مګرشل کيږي نه که هم دغه دوه عددونه داسې وليکل شي(۹۱)خبره سلوته نږدې کيږي او ډير زيادت په کښې راځي.

همدغه سبب دی چې په يو هو جوامعوکښې هغه خوک دمخه کيږي چې قدر او مقداريې له هغه بل نه زيات وي او دده په مخکې توب باندې دجامعې قدر او قيمت ډير لوړيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ باید په دې سرپوه شو او د هر چا استعداد، معیار، مبلغ او مقدارته وګورو.

عجیب انسان

ړوند نه دی مګر خپل عیبونه نه ویني.

کوڼ نه دی مګر خپله اوري اود بل نه.

زړه لري زړه سوی نه لري.

خپله لږه پوهه ورته ډیره ښکاري د بل ډیرعلم ورته لږ معلومیږي.

دبل لږ ما ل ډیر په نظرورځي او خپل ډیر مالونه ورته لږ ښکاره کیږي.

ددې لپاره چې خلک ورته لاس په نامه ودریږي، خلکوته لاس په نامه دریږي.

دفرعونیت لپاره غلامي قبلوي او د عزت لپاره ذلت ته غاړه ږدي.

دین په دنیا خرڅوي اودنیا په پوچو اعتباراتو پلوري.

لکۍ نه لري او خلک ورته بې لکۍ نه وایي.

ځلورپښې نه لري او په ځلورو روان دی.

آس نه دی مګرخلک په لغتو وهي.

ښکرنه لري مګر سرټمبه دی.

له عقله پیاده وی مګر هیڅکله پلی نه ګرزي اوپه موټرکښې هم د خپل جهل په خره سپور وي.

ته به وایې : دا څوک دی؟ زه وایم: بې پوهې زورور.

خا ن لالا

خا ن لالا هیڅکله بې نوکرو او سړیو نه ګرزي.

دی هیڅا یوازې نه دی لیدلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپل صفت هر څوک خوشحاليږي مګردی بې له خپلو اوصافو بله خبره نشي اوریدلی.
که بل څوک دده صفتو نه بيان نکړي دی پخپله خپل صفت په ښه شان کولی شي اولکه سپايي پخپله ځان ستايي.
خان لا ل بخششونه هم کوي او په کا ل کښې په زرهاوو روپۍ نقداو جنس يوه او بل ته ورکوي مګر خوار اوغريب ته سوی مړی هم نه ورکوي.
حاکم او علاقه دار، مدير او مامور، خان او ملک ته سل قسمه طعامو نه تياروي مګر مسافر، کونډې او يتيم ته يوسکړک هم نشي ورکولی.
که تاسې خان لالا خوشحالوئ نو قلم او کاغذ راواخلئ او دده بخششونه حساب کړئ يايې خرڅ يو په لسه زيات ونبيئ مثلا دده په مخکې ووايئ چې د خان په کورکښې يو کورکمند د کا ل ځلويښت منه لګيږي او دغوړيو خوږې هيڅ حساب نشه.
خان لا لا نور صفتونه هيڅ نه پيژني، پام کوئ چې د فضل و لياقت خبرې دده په مخکې ونه کړئ، او داجتماعي خدماتو يا اخلاقي فضايلو نوم په خوله وانخلئ، تاسې به دخانانو په خوی اوبوی بلدنه ياست مګر ماله رجب خان سره ډير صحبتونه کړي او دوئ ډيرښه پيژنم.
ماځينې داسې خانان هم ليدلي دي چې له خواری ژرنده ساتي او له کبره مزنه اخلي.

رشوتونه

رسمي رشوت: هغه رشوت چې حاکمان، ماموران، قاضيان او منصبداران يې اخلي.

غير رسمي: هغه چې خان، ملک، ناظر او نوروته ورکول کيږي.

معنوي رشوت : تملق مخامخ صفتونه دعا ګانې او داسې نور.

دپاک نفسو رشوت: دايکه، دحقوقو پيسې، خدمتونه، مېلمستيا.

د ظالمانو رشوت: هغه رشوت چې حق باطلوي او باطل حق کوي.

دهوښيارانو رشوت: چې کار له حق او اصولو سره سم وکړي او رشوت په کښې واخلي.

افراطي رشوت: چې دبانکونو داسهامو اخستلو لپاره وي.

غير افراطي: چې د نس مړولو اوتن پټولو لپاره وي.

د ريا کارانو رشوت: لړشی ردول او په مجلسونو کښې يادول او په ډيرو باندې غلی کيدل.

دفاسقانو رشوت : پيمخې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داحمقانو رشوت: د رشوت په طمع او امید له حق اوقانون نه تیریدل.

دمحطاطو رشوت : د یوه اوبل لحاظونه او مراعاتونه.

دمتملقینو منطق

یوه پاچا له چانه پوښتنه وکړه چې زما په ورغوو باندې ولې ویښته نشته.
هغه وویل ځکه چې یا چا پخپلو لاسونو باندې په لپولپو روپۍ خلکوته ورکوي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا وویل چې دنورو خلکوورغوي خو هم ماغوندې دي.
هغه وویل: هغوئ هم پخپلو لپو ستاله لپو څه اخلي او ورغوي یې سولیږي.
پاچا بیاوویل: هغه چې زه هیڅ نه ورکوم د هغوئ ورغوي هم دغه شان دي.
هغه په جواب کښې وویل: هغوئ چې ستا پخششونه د نوروپه حق کښې ویني نوله ډیر حسرت او ارمانه خپل ورغوي سولوي او افسوسونه کوي.

د ښځو ډار

یوه وویل: زه له خپلې ښځې دومره وریږم چې هر څه وایي هغه کوم.
بل وویل: زه بې له ویلو هم د هغې په رضا کارکوم.
دریم غږکړ چې زه هیڅکله بې له څه تحفې اوسوغاته کورته نشم تللی.
څلورم وویل: ماله ډاره بیخي ښځه نه ده کړې.

موږ په هرچاپسې نه ځو

یوملګری په لاره کښې مخکې شو.
بل ورته وویل: موږ پښتانه یو په چاپسې نه ځو او ښوک نه پریږدو چې له موږ نه دمخه شي.
هغه وویل: رښتیا چې تاسې تل په خروپسې ځې او خره مو په مخکې وي یا د اسونو په مخکې منډې وهئ او په سړو پسې هیڅکله نه ځئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خروکښې هم الفت شته

له يوه ليکونکي سره چې تخلص يې الفت و څوتنه ملګري ولاړو.
څو تنه خره په لاره تيريدل چې وربوزونه يې يوله بله نزدې کړي و او څېونه يې ګرول.
يو ه غږ کړ چې په خروکښې هم الفت شته.
الفت سمد لاسه وويل:
هو! لکه زه چې په تاسې کښې يم.

د رجب خان دعوتنامه

ښاغلی.......... !
له ډيرې مودې مې دا سودا و ه چې يوه شپه تاسې ميلمانه کړم مګر جرئت مې نشو کولی ځکه چې اوره ډېرګران دي.
نن سهار ستاسې طالع بيدارې وې چې دحاتم طايي کتاب لاس ته راغی او تر تاثير لاندې راغلم. په همدغه وخت کښې دامشهوربيت هم راپه يادشو:

مهمان روزي بخود مياورد پس ګناه ميزبان رامی برد

نومې له ځان سره فيصله وکړه چې دګل کرم وخت هم دی او دپنج کتاب ملاصاحب هم ويلي دي:

کرم مايۀ شاد مانی بود کرم حاصل زنده ګانی بود

نو راشه! په يوه دانه ګل کرم به جناب قاضي صاحب او دوه نورملګري خوشحاله کړې او ضمناً به دخپل جود او سخا يوه دوه ناحقې شاهدان هم دقاضي په مخکې تيرکړې. نو ای ګرانو ورونو ګرانو ملګرو!
(توکل په خدای) بيګاته زما ځای ته راشئ!
مګرګوري! خدای پاک فرمايلي دي: (کلواو اشربو ا ولا تسرفوا).
نوتاسې هم بې امري مه کوئ! ځکه چې دهوښيارانو متل دی : (نيم نان راحت جان).
بله دا چې: طمع رانبايد که چندان کنی که صاحب کرم راپيشمان کنی
(لاهور رجب)

نتيجه يعني څه؟

رجب خا ن: داماموربن او ميرزايان چې نتيجه نتيجه وايي ددې څه معنی اونتيجه څه شي ته وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجب خان: لکه له شودو نه چې څوک پیروی ټول کړي یاله مستو نه کوچ وباسې نتیجه هم دغه شان شی دی. کوم مامو ر چې دیوې فقرې تحقیق اوتفتیش ته مقرر شي او له خلکو سره دومره سوا ل او جواب وکړي چې مقصد اومدعا ورکه شي نو بیاچې له هغو پاڼو نه مطلب راباسي نتیجه ورته وایي:

رجب خان: ښه دې پوه کړم، هغه ورځ چې زموږ کلي کښې مړی شوی و او حاکم صاحب له میرزایانو سره راغی قاتلان خو تبتیدلي و مکر دوئ دا نور خلك له سوا ل و جواب لاندې ونیول او یو سوا ل به یې څوخو ځله کاوه. زه حیران یم چې ولې دوئ یوه خبره دومره شاربې اوخلک په توراو سپین اړوي اوس پوه شم چې دوئ کوچ ورځنې ایستل او پیسې یې پکې اخستلي نوهرکله چې نتیجه اوپیسې لاس ته ورغلې بیا څوک په مړي پسې ونه ګرزیدل اونه یې چاپوښتنه وکړه.

ښه دمیرزایانو په نتیجه خو دې پوه کړم اوس یو څونورې نتیجې هم راوښیه.

عجب خان: نتیجه په هر ځای کښې فرق کوي ځکه وایم چې زموږ په ملک کښې:

دعلم نتیجه: اماماتې کول او خیراتونه خوړل.

دماموریت نتیجه : رشوتونه اخستل.

دما ل او ثروت نتیجه: سودکول.

دهوښیارۍ نتیجه: چل اوفریب.

دناپو هۍ نتیجه: شرارتونه او فسادونه.

دنادارۍ نتیجه: غلا او ناحقه دعوی.

د قوت نتیجه: ظلم او تعدي.

دپاکنفسۍ نتیجه: فقر او قرضداري.

دچالاکۍ نتیجه: معتبري.

د چاپلوسۍ نتیجه : دآمرینو خوشحالي.

انسان یعني څه

ر جب خا ن خوبه تاسې پیژنئ چې وظیفې یې نه دي خوړلي مګرملا شوی دی، د ادبیاتو په فاکولته کښې یې څه نه دي لوستي خومقالې لیکلي اوشعرونه ویلی شي.

داستدلال قوت یې هم بدنه دی اوپه فیلولو جۍ کښې لاس څه چې پښې هم لري، څنګه چې د ده خبرې عجیبې غریبې دي هغسې یې دلایل هم دي.

هغه ورځ چا ورنه پوښتنه وکړه چې انسان یعني څه ؟

ده وویل:

منطقیان ورته حیوان ناطق وایي یعنې هغه حیوان چې خبرې کوي.

شاعران وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــــه نــــــاطق حیـــــوان تعریـــــف چـــــې دانســـــان کــــړي

پـــــــــــــه خبـــــــــــــرو غولیـــــــــــــدلي هلکـــــــــــــان دي

ســـــــړی نــــــه دی چـــــې یــــــې کـــــار دســــــړونه وي

پــــــه خبـــــرو کـــــــه هـــــــر څـــــــومره ښـــــــه پـــــــوهیږي

ډاروین وایي: انسان دبیزو زوی یا لمسی دی.
مګر زه بې له خان صاحبه بل چا ته انسان نشم ویلی ځکه چې پاک خدای انسان ته ظلوم او جهو ل ویلی دی اوله خان نه زیات ظالم او جاهل نه پیداکیږي.
رجب خان د لغوي تحقیق په وخت کښې کله چې پښتو یا فارسي لغتونه عربي ته راکاږي نو خان اوخاین له یوې مادې نه مشتق بولي، مګرکوم وخت چې عربي لغتونه پښتوکوي نو بیا وایي چې (انس) یا انسان له (نس) نه ماخوذ دی نو د هر چا چې نس لوی وي او په پردیو مالونو هم نه مړیږي هغه خان او حضرت انسان دی.

خوشحالي اوغم

له خوبه راپا څیدم، سترګې مې ومښلې، د ډو ل او سرني اوازمې ترغوږه شو.

یوه شیبه وروسته سره ډولۍ او لویه ورا رابنکاره شوه چې ډیر خلک ورسره خوشحاله روان و.

زه هم له دوی سره ملګری شوم او په دغه خوشحالۍ کښې مې ځان شریک کړ.

ماغوندې نور هم ډیر خلک له دې ډولۍ سره روان و اوپه پردې واده کښې یې لاسونه غورځو ل. ځوک چې ددنیا په خوشحالیوکښې مطالعه لري هغه به ماته هیڅ تعجب ونه کړي.

که موږ د دنیا لویه وراوګورو نو د خو شحالۍ ناوې دیوه کورته ورځي مګر وچولۍ دډیرو غوریدلی وي.

دډولۍ دننه حا ل چاته نه وي معلوم، دډولۍ خاوند په راز راز تصوراتوکښې ورک وي. او نه پوهیږي چې بیګاته به څه راز بشره ویني؟

دغه مجهوله لیلی او نا معلوم حقیقت په ښایسته حجابونوکښې پټ وي او ټوله ساحري یې په همدغه پټوالي کښې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه حا ل کښې چې د واده خاوند لا د حسن او جما ل له مخه پورنۍ نه و اخستی اویوازې د مینې او محبت په کیف مست و خپل ځان یې دسعادت اونیکمرغۍ رڼا ته ډېر نږدې ګاڼه مګرپه حقیقت کښې همدغه شیبه دی دسعادت په غیږ کښې و او د خوشحالۍ پلوشو یې شاو وخوا رڼا کړې وه.

ددنیا هر راز نیکبختي اوهرډول خوشحالي دانسان په احساس اوتصورکښې ځای لري، همدغه احساس دی چې دغم شپې او خوشحالي ورځې یوله بله بیلوي.

همدغه سبب دی چې یوشی یوسړی خوشحالوي او بل خپه کوي دیوه لپاره غم د بل ښادي شي.

موږ په دغه ګمان چې د خپل یوه ملګري کورته دخوشحالۍ ډولۍ ورو ټول خوشحاله و، چا به نښې ویشتلې، ځینو اتڼونه کو ل، ځینو ټوکې او مسخرې کولې او په همدغه شان وضعیت ماښام تیاره کلي ته ورسیدلو او ډولۍ دکاله په مخکې ښکته شوه.

ښځې راغلې او د ډولۍ پردې یې جګې کړې مګر بې له دینه چې یوه ښایسته مړه ناوې ووینې نور څه په کښې نه و. دغې ښکلې پیغلې دانه غوښتل چې په دغه کاله ننوزي او خپل ګران ملګری په بل چا بدل کړي.

دغه اجباري واده دا مجبوره کړه چې په زهرو ځان ووژني اوله ډولۍ نه جنازه جوړه کړي. د دې حا ل له لیدو سره سم دڼړا اوازونه پورته شوه او دهر چاپه احساس کښې بدلون راغی، همدغه وخت موږ و پوهیدو چې موږ له یوې جنازې سره خپل تصوراو ګمان خوشحاله او په خندا روان کړي وو.

زموږ ګمان دومره قوي تاثیر درلود چې مړی یې راباندې په ډول او سرنې کورته ووړ.

زما یوه ملګری وویل: په رښتیا چې خوشحالي څوک په زور او اقتدار یا په ډیرو پیسو کو رته نشي راوړلی بلکې د زړو نو موافقت غواړي.

یو بل ملګری (چې ددې واقعې له عکس سره مخامخ شوی و) هغه وویل:

هرکله چې ګمان دومره مؤثردی څومره به ښه وی چې دا قوت شامدام پاک وساتو اوپه ښه لاره کښې یې صرف کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزو

هلته لرې دغره په لمن کښې د لمر پلوشو ته څه وځلیدل لکه چې په اسمان کښې ستوري او په زړونو کښې دارزوښکلی مخ ځلیږي.

زه نه پوهیږم چې دا دسترګو لپاره ځلیدونکی شی څه شی دی؟

دکومې مستې پیغلې دلاس ائینه ده، که دکومې معشوقې دغاړې امېل نه کومه قیمت بها مر غلره لویدلې ده؟

د هغې تجلی پلوشه ده چې په کوه طور کښې یې ځان ښکاره کړی که له کوم کان اومعدن نه کوم ښکلی غمی راوتلی دی؟

دغه شان ډیرفکرونه او ګمانونه پیداشو ل او زه یې په هغه لورې روان کړم زه نه پوهیدم چې په څه شي پسې ځم او څه به په لاس راشي؟

زما تصوراتو او خیالاتو دغه مجهو ل شی زما په نظرکښې ډیرښایسته کړی و، زه خپل مطلوب ته په ډیر لوړ قیمت قایل وم.

ماله ځانه سره ویل چې په غرونوکښې هرڅه موندل کیږي او په دنیاکښې ځینې داسې غرونه هم شته چې دخدای استازو په کښې رازو نیاز درلود او د خدایي فکر ونو ځانګوپه کښې ځنګیدلې ده، دلمر اوسپوږمۍ لمرۍ پلوشې په دوئ لویږي اود خدای د رحمت وریځې مدام د دوئ په سرګرزي.

دغه راز ډیر خیالونه او تصورات راسره ملګري و چې زه هلته ورغلم او خپل مقصدته ورسیدم. هغه شی په حقیقت کښې هیڅ شی نه و او د دنیا په بازار کښې یې هیڅ قیمت نه درلوده، زه پوه شوم چې دنیا موږ هروخت په همدغسې شیانو غولولې یو او ډیر خوشې شیان یې راته له ورا ځلولې دي.

له موږ سره هروخت لوړفکرونه اوستر خیالات ملګري وي، مګر عملاً په دغسې ناوړه او خوشې شیانو پسې روان یو.

هغه څه چې موږ له لرې وینو اونه یو ور رسیدلې موږ ته ډیر ښایسته ښکاره کیږي او په لوړ قیمت ورته قایلیږو مګرپس له رسیدلو پوهیږو چې موږ په هسې او خوشې شیانو پسې هڅه کوو او په داسې شي پسې ځو چې هیڅ نه په کاریږي هماغه لیلی چې خلک یې په دیدن پسې ړندیږي ځینې نور چې ور رسیدلي دي هغوئ یې اوس له کټه غورځوي او هیڅ قدریې ورسره نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ليلیٰ دانسان هماغه ارزو ده چې مخکې له رسیدلو یو رازوي او وروسته تر رسیدلوبل راز کیږي او دزړونو له کوره ایستل کیږي.

((پای))

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library